

Στη Μνήμη του Ομότιμου Καθηγητή Γεωργίου Πνευματικάκη

Στις 2 Δεκεμβρίου έφυγε από κοντά μας ο Ομότιμος Καθηγητής του Τμήματος Χημείας **Γεώργιος Πνευματικάκης**, ένα από τα καλά παλιά στελέχη του Εργαστηρίου Ανόργανης Χημείας, που συνετέλεσε στη σύγχρονη δομή του Τμήματος.

Ο Γιώργος Πνευματικάκης γεννήθηκε στο Βαχό Κρήτης το 1936, παντρεύτηκε την αρχιτέκτονα Χρύσα Κατσαράκη και απέκτησε δύο παιδιά τον Αριστόδημο και τον Νικόλαο.

Σε δύσκολες εποχές σπούδασε Χημεία στο Τμήμα μας, από το οποίο αποφοίτησε το 1958. Από το 1959 αρχίζει να εργάζεται ως βοηθός στο εργαστήριο Ανόργανης Χημείας το οποίο και υπηρέτησε επί 44 και πλέον έτη από διάφορες βαθμίδες.

Το 1965 λαμβάνει το διδακτορικό του από το ίδιο Τμήμα και το 1968 την υφηγεσία του. Το 1966 γίνεται Επιμελητής του Εργαστηρίου Ανόργανης Χημείας και ακολούθως εργάζεται ως μεταδιδακτορικός ερευνητής στο University College London κατά τα έτη 1966-67. Στη συνέχεια, στα χρόνια της χούντας (1970-74) απολύεται από το Πανεπιστήμιο Αθηνών ενώ παράλληλα του απαγορεύεται η έξοδος από την Ελλάδα. Κατά το διάστημα εκείνο εργάζεται ως Διευθυντής Παραγωγής Εργοστασίου Φαρμάκων.

Επιστρέφει στο Τμήμα μας το 1974, το 1975 γίνεται Εντεταλμένος Υφηγητής του Εργαστηρίου Ανόργανης Χημείας, το 1981 Έκτακτος Καθηγητής και το 1984 Καθηγητής Ανόργανης Χημείας. Κατά τα έτη 1976-1977 εργάζεται ως επισκέπτης Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Montreal, όπου αρχίζει και η ερευνητική του ενασχόληση με το αναπτυσσόμενο πεδίο της Βιοανόργανης Χημείας, πεδίο που υπηρέτησε μέχρι το τέλος της Ακαδημαϊκής του καριέρας.

Διετέλεσε Πρόεδρος του Τμήματος Χημείας κατά το διάστημα 1983-1986, στην πραγματικότητα υπήρξε ο 2ος Πρόεδρος στην ιστορία του Τμήματός μας, προσφέροντας σύμφωνα με το ήθος και τα πιστεύω του σε δύσκολους καιρούς, όπου το παλαιό συγκροτούταν με το νέο στα Ελληνικά Πανεπιστήμια.

Υπήρξε επί πολλά έτη Διευθυντής του Τομέα Ανόργανης Χημείας, Περιβαλλοντικής Χημείας και Ανόργανης Χημικής Τεχνολογίας καθώς και Διευθυντής του Εργαστηρίου Ανόργανης Χημείας μέχρι που απεχώρησε λόγω ορίου ηλικίας. Ωστόσο, συνέχισε να υπηρετεί την επιστήμη του και την ειδικότητά του από τη θέση του Ομότιμου Καθηγητού.

Το σύνολο της έρευνας του χαρακτηρίζεται από μεθοδικότητα, άμεση συμμετοχή και προσωπική εργασία στον εργαστηριακό πάγκο. Ήταν ο άνθρωπος που η μέρα του στο εργαστήριο άρχιζε γύρω στις 5.00 με 6.00 το πρωί. Ήταν ο άνθρωπος που όταν μπαίναμε το πρωί στο εργαστήριο τον βλέπαμε να φοράει τη λευκή ποδιά του και να εκτελεί μόνος του τα πειράματα στον εργαστηριακό του πάγκο. Ο άνθρωπος που άφηνε τον πάγκο του για να ασκήσει τα διοικητικά και διδακτικά του καθήκοντα, όταν άρχιζε να προσέρχεται το υπόλοιπο προσωπικό.

Το διδακτικό του έργο ευρύ και πολύχρονο. Επί 41 έτη δίδαξε μαθήματα Χημείας σε Χημικούς, Φυσικούς, Φυσιολογιστές, Βιολόγους, Γεωλόγους, Φαρμακοποιούς, Ιατρούς και Οδοντίατρους. Στο Τμήμα Χημείας εισήγαγε σύγχρονα για την εποχή τους μαθήματα τόσο σε προπτυχιακό όσο και σε μεταπτυχιακό επίπεδο-μαθήματα, που δεν διδάσκονταν ακόμη σε άλλα Πανεπιστήμια της χώρας.

Σημαντική υπήρξε η συνεισφορά του στη διδασκαλία των στοιχείων μεταπτώσεως και των ενώσεων τους. Οι φοιτητές του Τμήματος μας και μετέπειτα καθηγητές σε Ελληνικά και Ξένα Πανεπιστήμια αναφέρονται στην ποιότητα της διδασκαλίας του με τα καλύτερα λόγια. Μια διδασκαλία την οποία υποστήριξε με συγγραφή διδακτικών συγγραμμάτων που

χρησιμοποιούν μέχρι σήμερα οι φοιτητές του Τμήματός μας, όπως και οι φοιτητές άλλων Πανεπιστημίων.

Ο Γιώργος Πνευματικάκης υπήρξε άνθρωπος χαμηλών τόνων, απαιτητικός και ακριβοδίκαιος και με τους συνεργάτες του. Πίστευε ότι οι σωστές αποφάσεις δεν είναι κατ' ανάγκη και ευχάριστες και δεν δίσταζε να τις πάρει, με όσα αρνητικά η στάση του αυτή μπορούσε να συνεπάγεται για τον ίδιο. Ωστόσο, υπήρξε και ένας άνθρωπος σπάνιας ευαισθησίας, για όσους είχαν την τύχη να τον πλησιάσουν και μπόρεσαν να την αισθανθούν. Οι συμβουλές του πάντα καίριες και σημαντικές χωρίς περιττά λόγια. Γεγονότα που τον πίκραιναν τα άφηνε να φανούν μόνο στιγμιαία. Η επόμενη μέρα ήταν για αυτόν μια νέα μέρα που έπρεπε να συνεχίσει το έργο του.

Ο Γιώργος Πνευματικάκης, μαζί με τον αειμνηστο φίλο του και προηγούμενο Διευθυντή του Εργαστηρίου Ανόργανης Χημείας, Δημήτρη Κατάκη, είχαν φροντίσει να εξοπλίσουν το εργαστήριο με ό,τι πιο σύγχρονο υπήρχε εκείνη την εποχή (NMR, τετράπολο φασματογράφο μάζας, XRD κ.λπ.) με χρήματα που έφερναν από ανταγωνιστικά προγράμματα. Έτσι αφυπηρετώντας άφησε πίσω του ένα εργαστήριο σωστά δομημένο και άρτια εξοπλισμένο με στελέχη, που συνεχίζουν να εργάζονται για την άνοδο του Εργαστηρίου.

Άφησε φοιτητές που αγάπησαν τη Χημεία μέσα από τις γνώσεις που τους προσέφερε.

Άφησε συναδέλφους που εκτίμησαν την προσφορά του τόσο σε ερευνητικό όσο και σε διοικητικό επίπεδο.

Άφησε φίλους που αναπολούν τη συντροφιά του και τον αισθάνονται συνεχώς κοντά τους.

Ο Γιώργος Πνευματικάκης αποτελεί μέρος της νιότης πολλών γενεών Χημικών. Σήμερα μαζί με αυτόν, όλοι αποχαιρετούμε και μέρος εκείνων των χρόνων και η μελαγχολία απλώνεται μεταξύ μας. Όμως όλοι τον ευχαριστούμε για ό,τι δημιούργησε.

Οι μαθητές του και οι συνεργάτες του από το Εργαστήριο Ανόργανης Χημείας, όλοι μαζί και ο καθένας ξεχωριστά τον ευχαριστούμε για ό,τι μας προσέφερε. Θα προσπαθήσουμε να φανούμε αντάξιοι των αρχών που πρέσβευε. Και ας μείνει η μνήμη του αιώνια.

Χριστιάνα Μητσοπούλου
Διευθύντρια Εργ/ρίου Ανόργανης Χημείας
Τμήματος Χημείας Πανεπιστημίου Αθηνών

3/12/2014